

Francesca Cortès i Vivés

Aviat en un d'aquests carrers d'aquest nou barri de Sant Just hi veurem a les façanes dels edificis les plaques amb el nom de Francesca Cortès. Aquest reconeixement correspon a una trajectòria que durant tota la seva vida la va acompanyar en els seus actes: familiars, culturals, solidaris i de lliurament al seu Sant Just.

La Francesca Cortès també era coneguda per tothom com "la Francisqueta", "la Francisqueta de ca l'Arcadi" o "la Francisqueta de cal Valentí". Aquests eren els seus antecedents familiars. Nascuda d'una família de botiguers del carrer d'en Badó, "Cal Valentí", el seu pare Arcadi i la seva mare Crescència foren els seus primers referents.

L'Arcadi Cortès era el director de la companyia de teatre local i de molt jove la Francesca ja va pujar a l'escenari. Als 18 anys representa el paper de manxaire de l'obra "El ferrer de tall" i inicia el seu prometatge amb en Joan Quintana, un altre dels actors de l'obra i es casen tot just acabada la guerra civil.

Durant 18 anys el binomi Joan i Francesca es dediquen a les seves aficions unint la música i la veu i engendrant quatre fills. La música d'en Joan al cor "Lo Pom de Flors" i la veu de la Francesca amb les seves memorables interpretacions teatrals a l'Ateneu. Encara es recorda la seva interpretació del monòleg de l'Hostal de la Glòria que s'inicia amb dues paraules "Escolta Roser..." dites de tal manera que la sala emmudia per escoltar la seva interpretació. El més curiós és que la seva oponent, la seva contrincant a l'obra, era la seva pròpia filla Maria Es podria dir que en Josep M. de Sagarra havia escrit aquell monòleg per ser viscut per la Francesca. Li agradava recitar el Poema de Nadal amb el seu fill a les festes de l'Orfeó Enric Morera. Sagarra era el seu autor preferit per la qualitat del seu ric llenguatge i la cadència del vers.

Moltes altres activitats la varen fer coneguda i estimada pel barri: les catifes de flors pel Corpus, les Festes de Tardor, els seus dibuixos infantils per guarnir el carrer, la seva dedicació a la confecció dels rams de flors de la parròquia (tothom reconeixia que els havia fet ella).

Un altre activitat de servei va ser la responsabilitat de la primera central de la Companyia Telefònica a Sant Just. Va formar part de l'Assemblea Local de la Creu Roja i de la Junta per la Lluita contra el Càncer.

L'Ateneu havia estat sempre el seu referent cultural i responent a la demanda d'un grup de joves va acceptar la presidència de l'entitat fins que la salut li va permetre.

La Francisqueta va ser una persona estimada pel seu lliurament als demés, a la família, al poble, a la parròquia i a tot el que significués cultura.

La Francesca Cortès era la meva mare i la del Pep i de l'Arcadi i de la Maria.

Gràcies mare per tot el que ens has donat i ensenyat.